

# ALEJANDRA ALMUELLE

Autor: Ilinca Bernea | 29 decembrie 2021



Alejandra Almuelle s-a născut în Arequipa, Peru. A petrecut câțiva ani în Pizac, în Valea Sacră a fostei capitale a imperiului Incaș, Cuzco, într-un atelier în care a deprins secretele fabricării ceramicii. Lucrările ei vorbesc despre destin, transformare și devenire. „Deschisă tuturor instanțelor posibile pe terenul experienței, Ființa devine întâmplătoare. Se desfășoară în timp ca posibilitate. Nelegată de identificări fixe, ființa întruchipează spațiul pe care îl locuiește și tranzitează. Temporar cândva, temporar aici.”, dezvăluie artista.

Explorarea unor idei filosofice este nelipsită în creațiile sale. Lucrează la o serie până când ideea este epuizată în formă. Lumea personajelor sale este un alcov secret în care respiră mistere arhaice.

Asemenea „schiței neterminate” sau a picturii ambigue, pe care au practicat-o din secolul al XVII-lea până la sfârșitul secolului al XIX-lea numeroși artiști, sculpturile Alejandrei Almuelle rămân într-o anumită măsură neînchegate, neconturate, rămân parțial prinse în magma informă a materiei, în indefinit. Acest fapt e menit să codifice raportul dintre voință și hazard, dintre intenționalitate și întâmplare din destin. Omul nu își poate controla nici condiția naturală, nici soarta, e plăsmuit dintr-o substanță pe care nu o poate modela și stăpâni întru totul.

Opera „non finito” e la fel de convingătoare ca oricând. În celebra sa lucrare, *Artă și Iluzie*, Ernst H. Gombrich arată de ce artistul nu trebuie să termine cu adevărat o lucrare. „E suficient să îi sugereze privitorului ceea ce trebuie văzut”. „Cât de mult se știe și, prin urmare, se vede?”, ridică el întrebarea.

*Imagini: Alejandra Almuelle Ceramic Studio*